

ling, end mindre med den Tanke at sætte Fonden i Stand til at tage en saadan Aktion op for at gøre Dollarkursen gunstigere af Hensyn til Betaling af Renter af de amerikanske Laan. Meningen er derimod den, at der er til syvende og sidst ingen, som i vore Tider kan se to Aar frem i Tiden — ja, det har der for Resten aldrig været, men navnlig i vore Tider er det ikke muligt. Derfor er det rigtigt under Hensyn til de store Forandringer, der kan ske, at holde os alle Muligheder aabne.

Hvad angaar Ændringerne med Hensyn til Valutanoteringen, paahørte jeg det ærede Medlems Bemærkninger herom med megen Interesse. Det ærede Medlem staar jo i en Position, hvor han er i Stand til at øve betydelig Indflydelse paa det Spørgsmaal.

Endelig sagde det ærede Medlem, at naar han havde udtalt sig saa stærkt om Forudsætningerne, og jeg ikke dertil havde svaret noget, maatte det vel betyde, at jeg underskrev, hvad han havde sagt. Det ærede Medlem kom, saa vidt jeg hørte, ikke ind paa Enkeltheder med Hensyn til, hvorledes han tænker sig disse Forudsætninger realiseret, og jeg fandt heller ikke nogen særlig Grund til at komme ind derpaa. Jeg skal nu i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger udtale, at jeg ved Forelæggelsen af Lovforslaget her og i mine Udtalelser i Folketinget har sagt, at jeg naturligvis er villig til gennem Statsforanstaltninger at støtte den Tendens, som ligger i Valutaegaliseringsfondens Oprettelse, men at jeg tillige har ment det nødvendigt at tage Forbehold overfor visse Fremgangsmaader, der har været meget stærkt omtalt under Debatten om disse Forhold.

Jeg kan i øvrigt ganske henholde mig til mine tidligere Udtalelser.

Bramsnæs: Jeg er klar over, at den højtærede Finansminister har taget det Forslag, der kom fra Valutakonferencens Udvalg, i højere Grad som Udtryk for Tilslutning fra Valutakonferencens Medlemmer i Almindelighed, end det virkelig har været Tilfældet. Dette beklager jeg meget, thi det har formentlig svækket Finansministerens Forhandlingsevne overfor Nationalbanken, der naturligvis kun kunde have Interesse i at lægge saa stærk Vægt som muligt paa det Fordelingsforhold, der var sat mellem Staten og Nationalbanken, idet Staten jo var bundet overordentlig stærkt. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke har været bedre underrettet om,

hvorledes Forholdet i Virkeligheden laa i Valutakonferencen, for hvis der var blevet spurgt om, hvorledes Forholdet stillede sig, er jeg ganske sikker paa, at intet Medlem, hverken af Nationalbankens Ledelse eller af Valutakonferencen selv, vilde hævde, at det, der forelaa med Hensyn til Fordelingsforholdet mellem Staten og Nationalbanken, havde faaet Sanktion fra andre end fra Medlemmerne af det Udvalg, der havde stillet Forslaget til Valutakonferencen. Navnene paa dem vilde den højtærede Minister let kunne være blevet bekendt med gennem Valutakonferencens Forhandlinger. Det er muligt, at Resultatet var blevet et noget andet, hvis den højtærede Finansminister havde været klar over dette, og hvis der havde været Villie til at skabe et andet Forhold. Men det er maaske det sidste, det har skortet paa, maaske har Regeringen ønsket at engagere sig saa stærkt, som Tilfældet er blevet. Jeg føler mig ganske overbevist om, at den Regering, som ikke havde ønsket at engagere sig saa stærkt, som Talen er om her, ogsaa kunde være blevet fri.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 4²⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Oprettelse af en Kursegaliseringsfond.

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.